

ကောင်း၏။ ရဟန်းဖြစ်သူက နိဿယည်းတောင်းလျှင် နိဿယည်း ပေးကောင်း၏။ ဤစကားအရ “သာမဏေများသည် ပဌမ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာနှင့် ကဲ့ကွာနေသောအခါ ဖြစ်စေ၊ နဂို ဥပဇ္ဈာယ်ကို သဘောမကျ၍ဖြစ်စေ ဥပဇ္ဈာယ်အသစ် ပြောင်း၍ ယူကောင်း၏”ဟု မှတ်ပါ။

လိင်ဆယ်ပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်ဘုယ်

“အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒသဟင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတံ သာမဏေရံ နာသေတုံ” စသည်ဖြင့် ပါဏာတိပါတမှ စသော ဆယ်ပါးကို သာမဏေ၏ အသွင်ကို ဖျက်၍ လူထွက်စေကြောင်း အင်္ဂါဟု ဟောတော်မူ၏။ ထို ၁၀-ပါးတွင်—

ပါဏာတိပါတ။ ။ ကုန္တကိပိလ္လိကမ္ပိ မာရေတွာ မင်္ဂရဏ္ဏကမ္ပိ ဘိန္နိတွာ နာသေတဗ္ဗတယေဝ ပါပုဏာတိ=ခြ၊ ပရုက်ကိုသော်လည်း သတ်လျှင်၎င်း၊ ကြမ်းပိုးဥကို သော်လည်း တုတ်လျှင် ခွဲလျှင်၎င်း ဖျက်ဆီးထိုက်သူ၏ အဖြစ် သို့သာ ရောက်၏။

တာဝဒေဝဿ သရဏဂမနာနိ စ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏဉ္စ သေနာသနဂ္ဂါဟော စ ပဋိပဿမ္ဘတိ၊ သံဃလဘံ န လဘတိ၊ လိင်္ဂမတ္တမေဝ ဧကံ အဝသိဋ္ဌံ ဟောတိ=ထို ပါဏာတိပါတကို ပြုသည့် ခဏ၌ပင် သူ၏ (ရှေးက ယူထားသော) သရဏဂုံ ၃-ပါးသည်၎င်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်၎င်း၊ နေဘို့ရာ ခံယူထားသော သံဃိကကျောင်း ခံယူခြင်းသည်၎င်း ငြိမ်းပျောက် ပြတ်စဲတော့၏။ သံဃာလဘ်ဟူသမျှ မရထိုက်တော့၊ သင်္ကန်းဝတ်ထားသည့် အသွင်တခုသာ ကျန်တော့သည်။